

לח:

עין משפט
ור מצות

שח א מ"י פ"א מהל'
נערה הלכה נז קמב
נעשין נז טור אה"ע סימן
הנז:

תוספות רי"ד

אמר אביי בא עליה ומתה
פטור שנאמר ותקן לאבי
הנערה ולא לאבי מתה. פיר
בגין שלא הספיק האב
להעמידו בדין עד שמתה.
אבל אם עמד עמו בדין
ונתחייב לו אע"פ שמתה
[אח"כ] גזל לאביה:

אִמָּה בחוליה ל"ג, ולא נחשט נפלה
 דריש ג"ש מקרה לגופיה דהייט
 תכל הבחולות דריש תכונה בחולות ולא שייך
 ויחזיק עבר עברה העברה ו' הדמיונות חז
 לאין ובריות ואין ג' נרין ו' הדמיונות
 עובר עברה העברה חז לנבדאי עבר לחייני
 ויחזיק עבר לחייני לאין ובריות חז איש
 לר"ש חז הדמיונות בלא ג"ש איש נחשט
 עולה תהאוי לגופיה חז על ג' דנקמה
 חז אלא חז בחולה לגופיה נמניה חז
 דמפתח יליף בחולה ולא בעולה כי הי'
 דליף מחפה מחפס ענין עברה דלא
 מחפס מחפס (חז י"ב)

אימא בתורה ג"ש, מיהא דמיקא
 ליה דאימא תריוור לגופייהו
 ונא לג"ש ונראה דש"ס קים ליה דחד
 ממנייהו לגירא שיה האילן והמקראות
 ומוסרין לענין שקלים ומשאים הלכך
 ופריך ואימא איפכא ולא פריך ואימא
 תריוור לגופייהו וכו' האי גוונא איכא
 פ"ק דסנהדרין (ד טו.) דלמא דאם את
 ש"ס הא שקר אלף ב"ד ש"ט ו' ולמד
 גמרא דבר דבר מההאמר ויבא
 הוזהר הוזהר מוקד ממרד ופריך הא
 הוזהר כי כצ"ב קטלא הוא דמדי
 וקטלא כצ"ב אלף אמר ריש דמדי
 דבר דבר מההאמר ויבא
 היכי הוה גבי למיץ ולמימר רבי
 ויבא רבי מניא דלמא הוזהר הוזהר
 אלף דהוה קים ליה דליכא ג"ש ולא
 דהוה דע צמאי וקאמר מפרה
 דלמא הוזהר הוזהר: **ב"י** איתא
 גוריה שוה ופסקא ל"ה פשטיה צנפרי.
 דריוק הא אורסה היו שיק וקשה
 דבריהם הערל (וינחם ד' ע.) ע"פ הערל
 האמורא תרומה מגירא שיה דמושל
 ושכיר מפקח וכמיז תושב ושכיר לא
 יאכל פ' ג'ני פסח משום גירא שיה
 ויבא א"פ אמת דלמא תושב ושכיר
 אולגין בפסח דלמרינן האם דלא

דמשמע בסמוך נראה דר"ע
בתולה קמייחא ודקנס ודמפתה
למידרשיה לג"ש ולא לשום רבו
לחייבי לארין ועשה וחד לחייבי

אלו נערות פרק שלישי כתובות

אימא בחולה לגיירא שוה. ולאו למעוטי בחולה ויהא קנס לנעלה:
מסתברא דאשר לא אורסא לגיירא שוה. ואפ"י אורסא אית לה קנס:
שכי' א"י קורא דה עשרה בחולה. ואפ"י שנתארכה ומגברת דהא
עשרה בחולה היא דנחמין הרא"י אבל בחולה שאין א"י מורא דה עשרה

אימא בתולה לגזירה שוה ואשר לא אורסה
פרט לנערה שנתארסה ונתגרשה מסתברא
אשר לא אורסה לגזירה שוה שהרי אני קורא
בה נערה בתולה אדרבה בתולה לגזירה שוה
שהרי אני קורא בה אשר לא אורסה מסתברא
י"א אישתני גופה ווא לא אישתני גופה
ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה נפקא
ליה מדרתניא יכסף ישקול כמורה הבתולות
שיהא זה כמורה הבתולות ומורה הבתולות
כזה קשיא דר"ע אדר' עקיבא תרי תנאי
ואליבא דר"ע בשלמא ר"ע דמתני' לא אתיא
ג"ש ומפקא ליה לקרא מפשטיה לגמרי אלא
לר"ע ובקריאתא אתיא גזירה שוה ומפקא
מפשטיה לגמרי אמר רב נחמן בר יצחק קרי'
ביה אשר לא אורסה אורסה בת שקילה היא
ס"ד אמנא הואיל וחדושה הוא שחידשה תורה
בקנס אע"ג דמיקטיל משלם ולרבה דאמר
חדושה הוא שחידשה תורה בקנס אע"ג
דמיקטיל משלם מאי איכא למימר סבר לה
רבבי עקיבא דמתניתין תנו רבנן קנסה למו'
לאביה ויש אומרים לעצמה לעצמה אמאי
אמר רב חסדא הכא בנערה שנתארסה
ונתגרשה עסקינן וקמיפלגי כפלוגתא דר"ע
דמתניתין ורבי עקיבא דברייתא "אמר אביי
"בא עליה ומתה פטור שנאמר יגותן לאבי
הנערה ולא לאבי מתה מלחא דפשיטא ליה
לאביי מיבעיא ליה לרבא דבעי רבא יש בגר
בקבר או אין בגר בקבר יש בגר בקבר ורבנא
הוי או דלמא אין בגר בקבר ודאביה הוי
ומי

ללא אינטרדיקציה לגופייה "ר"ש

לגוריה שזה. ולאן למעוטי צעולה
 בנות אלף יש קרוב לנעולה
 בנות שחרי אין קרוב אמות. עברה
 בנות לא ארוסה: **מספדא**. ארוסה
 יש לה קרוב ונעולה אין לה: **דאף**
אשתי גופא. ופמה אין רב כל כך:
וואס. הנאמרה ונתגרה לא נשמה
 גופא: **וואס סכרה**. דחמשה נשמה
 דאזשן שקליס הן וכסף ישקול דמפה
 יהו חמשה: **כחומר כחבולות**. מנין
 המפרש אלץ אונס דהיינו חמשה:
וחומר כחבולות. יהיו שקליס: **כוס**.

שכתוב זו יסקול: קשיא דרבי עקיבא.
 בדרישנא דאחר קנסא לאריה: אדרי
 עקיבא. דמחני: לא חסיה גזירה
 שוב ומסקא לקרא פשטתיה לגמרי.
 דאחא פשתי לאשמעינן הא ארוסה
 לעמיה וחד מתרבייהו לאפניו אי נמי
 לא מופעי ליבא למיפך מדי: אלא
 לרבי עקיבא דברייתא ובי חסיה
 גזירה שוב ומסקא פשטתיה לגמרי.
 דלא דריש פשטא דאשר לא ארוסה
 כלל ומשוי ארוסה כלל ארוסה
 ואם כן מיעקר משמעותיה: קרי
 ביה. בפשיה אשר לא ארוסה
 למעוטי ארוסה: בה סקילה היא.
 ומלא יהיה אסון" נפקא פטורא
 מחשולומין קנסא למי. קא סלקא
 דעתך בכתם ארוסה קרי: אלא
 עליו ומסא. לא הספיק בא
 להעמידו בדין עד שמתה: יש
 כבר בקרב. אם מתה ונהיגה
 עד שלא עמדה להינשא ונהיגה
 גזירה בזהב מי חשיב בגר לא
 גזירה בזהב מי חשיב בגר לא

לֹא. וְלִקְרִיבָהּ מִפְּרֶשֶׁת וְאֵזוּל לִמְאֵי הַלֶּחֶם: יֵשׁ בְּגֵר בְּקֶבֶד, וְכִי הֵיכָל
דָּאס לֹא הִסְפִּיקָה לַעֲמֹוד בְּדִין עַד שֶׁגִּבֹּרָה מִן לִקְמֹן בְּכֶרֶד נִעְרָה
שֶׁמִּתְפַּתֶּחֶת (דף מא): דְּהֵרִי כֵן לַעֲמֹוד וְלֹא לִלְבִּיב וְהִשְׁתַּח וּמִי
בְּגֵר בְּקֶבֶד מִסְּקִיעַ כֹּחַ הָאֵץ וְכִנֵּה יִרְחַל לֵה אִם יֵשׁ לֵה כֵן:
וְהִי

היא ויכין דלגא דאנטערן למדי אלגא לגזירה שוה הוה ליה למחבר
למטיי ולמחר הא אורסק לעצמה דכשנאל אי הוה דכחוסה שום
יסה למדרש לגזירה שוה ואחא פשטיה דלדיושא אלגא השתא למה ליה
גני פסרה וליבסוף בגרה חידון נפקולו דרשיני הענייה שטיה
ס ודאי אחיא לחייה דאי לפוטרה לשחוק קרא מוריש ואנא דיענא
דמסגרה מייחב אשעת ביאה איז אורש לפטורין גניו כלום הלך
מחא מורש קנס לבנה הא איז אלס מורש קנס גניו דכאמרין
אלס איז אורש מורש קנס יס בגר בקבר נמי קל פקע אז ויהא לו
ייחב לאחריי דאס יס בגר בקבר פקע אלס אע"ג דלדס מורש
חיות כלום דלגא פקע אלס וקנס הוא שלו ולא שלה ויש לומר
פריי וימין קר דאי דהכא בנבואה ופנס דרמנא היו ויכולה
במה האב הרי הן של עצמה ואבוסה ופנס נמי קאי מורש הרי הן
נבואה ופנס לקנס דכחי מחא אכר ענה ממלל דלדני נישת ופנס
מחשלים ע"פ עצמו וקנס איז מחשלים ע"פ עצמו אלגא הקסא ריב"ס
מחא מחאי בקר אחייהי נגב מחל איביו וטענה ומכר ואח"כ מח אליו
לקני דמחשלים משמיר ד' ויהא חש"ע שעמד דרין משמע דאי לאו
היינו דקרן לאקומי משמירי בנחול ומוכח דרין אלדס מורש קנס לגניו ומיחו
בקר אמר רחמנא ואפי' חמשה מחאי בקר א"ל מחי שנה רישא ומאי
י"ל רישא קרין קנס וטעמו כולו באכסורא כיפא לא קרין וטעמו הוא
דקין אלדס מורש קנס לגניו דאי בעמד דרין אלס קנס דשלו הוא
אז טובת אחרי קן חיוב דכאמרין בנחול (שם דף קס"ו) ור"י הלך
גיא דהסא מורדינא קר לענין קרבן שבועה דרחמנא פטריה מוכחש
אז מיחא אכרין קנס שיהי חיוב לאכרין שפעמיו דרין ומחייב וספר
היינו יבול לדחות ולהפטר א"כ היו דרומי דפקדון דקרא ומחייב קרבן
מחייב הכופר קרבן שבועה וס' טעמיהם הוא לא נפל דכרס דיהוה
לגניו בשאר נקטות לענין חיוב קרבן שבועה ומסיק דאנטערן וכחש
ורו קנס מיקרי לגני דיהוה ודרייה ולא דמי לשאר נקטות דמורש
לא משמע כפירוש זה. [ועיין תוספות בנא קמא עב. ד"ה טפלא:]

לְאָבִי הַנֶּעֱרָה וְלֹא אֲבִי מִתָּה. וְאִם דִּבְרַתְךָ נִעְרָה לְקֹמֶן וְדָן מִקֵּץ

כבר יש לומר דהתם מעינא דקרא והכא מעינא דקרא ו
דלגא היא בקיילה ללא עברה היא והכא למינא דקסם לא אטערי
אחא לפוטרו: **ש** בגר בקבר ודבנה הוי. וא"ת היכי מני למימר
הוי פקע עברה למת ודף מה: ובסמון קמי אמר יש בגר בקבר ופקע
מחורת ירושה ומתו ההיא דבסמון יש לדחות דנפקא מינה אם
היה דטעלין בעלי חיות אבל אם אין בגר בקבר אין טעלין בעי
ההיא **ה"מ** אלא קאשיי ואין חיל מורשת קסם לבנה אלא דעדיפא בעי
להוריש **ה"מ** דמתן בריש עברה **ושם מהל**: אף פסיקא לעמוד דבין
משמע דאין יכול להוריש בושט ופגם ואורי' דלענין זה ודאי איתקא
דלמי שזה ניתן זה ניתן אבל למלי אחריו לא איתקא דהא בושט וכל
דלמרינן דברובו **ד"ה** דף ע"א: **ושם** ח"ל חמשה בקר אמר רחמנא וכל
דמלשן משלמי ד' וכן וכל הכא כיון דמת אביזו חיל בביתא דדידיה
מכאן חמשה בקר וכל חמשה חלאי דמת הוא חלי ליה שפיר וכל
יש לדחות דה"מ למימר וליטעמין אבל קשה דמסקי לפרא ח"ל חמשה
שנא סיפא פירוש דקמי גזמ משל אביזו ומת ואחרי' טבח ומכר פטור
לאיקורא משמע דאי קרינן אי וטבחא כולו נאחרי' חייב אמר' דלא ע
טבחא ומכר ומי ר"י דמרי דעמד דמי וזמורו חייב איתא ליה ליתן לו
מירך דהיא דפרק עברה איירי לענין קרנן שביעה והכי פירוש
עשימינו בפקדון וכי איתמינא דמון הו להורישו לבניו שחם איתבטלו
ושביעה והוא הוילי וכשנל לירושן כבר היה ממון שכל עמד דין ו
שביעה איתמינא ר"מ ואמר כי חייב הוא ופירוש שכל אינו לחלוק
הוא אלא ש"מ לחלוק הוא ומסקי כי קאמר רבה דממן הוא להוריש
לעמדה דבין ונברה ואמר כי קמה דמיה לא קייא מכל מקום
ללבוש דלגבי בניו לא היה קמה כלל ומיהו לשון ודא להורישו לבניו

מסורת הש"ס

(א) 'עיר חוס' לקמן מה.
ד"ה דלמא ופוס' יבמות נט.
ד"ה הא, (ב) לעיל י. (ג) לעיל לד' לה,.
כט, (ד) לעיל כט, (ה) דברים
כז, (ו) (שם, ז) (שמות
כא), (ח) 'עיר חוס' יבמות
ע: ד"ה אלא, (ט) צ"ל
דבא דמי.

יורה אור השלם

1. אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל
במזר הבתולות:
שמות כב טז
2. ונתן האיש השכב
עמה לאבי הנער
חמשים כסף ולו תורה
לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה כל
ימיו:
דברים כב כט

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones